ZAMAN 30 EYLÜL CUMARTESİ SAYI: 199 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR AILEM.ZAMAN.COM.TR

ailem

Hurafelerden ne kadar uzağız!

9771305505002

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

30 EYLÜL 2006 CUMARTESİ SAYI: 199

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Süleyman Sargın
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak Fotoğrafı	Turgut Engin
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibinin Temsilcisi	Ali Odabaşı
Reklam Satış Yöneticisi	M.Süleyman Başaran s.basaran@zaman.com.tr 0 212 454 82 25
Yayın Türü	Yerel Süreli

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
Tel: 0212 454 1 454 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://ailem.zaman.com.tr
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Yenilenmenin arifesindeyiz

Her okur için Ailem dergisi ayrı ayrı anlamlar ifade ediyor. İhtiyaçlar farklı olunca okunan yazılar da farklılık gösterebiliyor. Önemli olan yediden yetmişe her insanın 25-30 sayfalık bir dergide çok şey bulabilmesi. Ailem okurlarına Ailem'i anlatır mısınız? diye sorduğumuzda genel olarak şu cevapları alıyoruz:

- Mütevazı; ama inandığını söylemekten çekinmeyen bir dergi.
- Kavga ve polemikten uzak. Gayesi doğruyu anlatmak, sansasyon oluşturmak değil.
- "Anlaşılmak" en büyük dertlerinden biri. Yazılanların anlaşılması için gayret gösteren bir yayın.
- Afaki değil, hayatın içinde... Hayattaki sorunlara çözümler ve yollar bulma arayışında.
- Yazılanlar "ben"i değil, "biz"i anlatıyor.
- Samimi ve içten, sanki bir dost...
- Haberler ve röportajlar bilgi vermenin yanında öğretme, yönlendirme ve eğitme görevi de amaçlıyor.
- Daima heyecan dolu, okuyana mutluluk aşılıyor.

Okur beğenisi süreli bir yayının hedeflerinin en başında gelir. Ailem okurlarının memnuniyeti de müstakil bir dergi olmamamıza rağmen en çok akılda kalan dergilerden biri olarak karşılığını buluyor. Haftalık 500 binleri aşan dergi tirajı da bu ilginin bir göstergesi. Ailem'in sessiz ama derinden okur nezdinde kazandığı bu itibara halel getirmek şöyle dursun, bunu layıkıyla taşıyabilmek en büyük sorumluluklarımızdan biri. Bu yolda ekibimiz sürekli yeni projeler üzerinde çalışmalar yapıyor, toplantıların ardında çıkan kararları uygulamaya geçirmeye çalışıyoruz.

Okur beğenisinin fazlalığı, okunurluğun normalin üzerinde olması ticaret erbabının da gözünden kaçmıyor. Ramazan ayı boyunca yayınlanacak sayılarımızda sayfaların tamamını kaplayacak kadar bir reklam baskısı yaşanması üstesinden gelinmesi zor durumlardan biri.

Ailem'e sahip çıkan, onu büyüten okurumuza 200. sayımızda bir sürprizimiz var. Gelecek hafta inşallah Ailem'in mizanpajının baştan aşağıya yenilendiğini göreceksiniz. Uzun süren bu yenilenme maceramızda sona eriştik. Mizanpajımızın değişmesi ile birlikte sayfalarımızda yeni konu başlıkları ve yeni isimler de göreceksiniz. Daha iyi ve güzele erişebilmek en büyük dileğimiz.

Anne-Baba Okulu'muz geçtiğimiz haftalarda bitti. Psikolog Yasemin Yalçın Aktosun Hanımefendi yeni yayın dönemimizde ergen ve genç odaklı bir dizi hazırladı. Gençlerden gelen istekler doğrultusunda hazırlanan bu bölümümüzün de ilgiyle takip edileceğine inanıyorum. Ayrıca "Bir Teklif" köşemizde ilginç konulara yeniden kapı açıp sizlerden mektup isteyeceğiz.

Haftanın tarihi vakalarına ve şahısları gündeme getirecek yeni bir köşemiz önümüzdeki hafta start alacak. Hasan Ahmet Gökçe-Hasan Candan ve Ersin Osman Söğütlü'nün hazırlayacağı bu bölümümüzün ilgi göreceğine inanıyoruz.

Son bir not; Ailem artık size cuma günleri ulaşacak. Artık cuma günleri Ailem günü olacak. Hayırlı Ramazanlar...

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

BİR HADİS

السَّماحُ رَباحٌ والْعُسْرُ شُؤْمٌ

Es-semâhu rabâ'hun ve'lusru şu'mun

"Müsâmahakârlık kazançlıdır, güçleştirmek ise uğursuzluktur."

Sebatkâr olmalıyız ama nasıl?

Sebat ve metanette aşırı gitmek inattır. Yokluğu da, kararsızlıktır. Her ikisi de terk edilmesi gereken kötü huylardandır. Sebat ise, kararlı olma, sözde durma, ahde vefa etme; bir konuda iyi düşündükten sonra verilen karardan dönmeme demektir. Önemli mevkilerde bulunan kişiler sebat ve metanet sahibi olurlarsa, çevrelerindeki insanlar için cesaret ve güven kaynağı durumuna gelirler. Böyleleri, işlerinde daha başarılı olur. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: "Ey mü'minler, bir düşman topluluğu ile karşılaştığınız zaman, sebat edin ve Allah'ı çok anın ki, kurtulabilesiniz." (el-Enfal, 8/45). Bu âyette, sebat ve metanetin, harpte zafere erişmek ve kurtuluşa ulaşmak hususundaki önemine işaret edilmiştir. Gerçekten de bu ahlakî fazilete sahip olmayanların doğru karar vermeleri, işlerinde başarılı olmaları, galip gelmeleri pek güçtür.

Sünnet-i seniyyeye tâbi olmak

Peygamberimiz'in (sas) söyledikleri, tasdik ettikleri, yaşadıkları bunların bütününe birden sünnet-i seniyye denir. Elbette Peygamber Kur'an'a tabidir, dolayısıyla Kur'an'a tabi olmak sünnet-i seniyyeye ittiba ile olur. Sünnet-i seniyyeye ittiba etmek isteyen, Peygamber'imiz nasıl giyinmiş, nasıl yemiş, nasıl yaşamış bu soruların bütününe cevap bulur ve yapmaya gayret ederse sünnet-i seniyyeye ittiba etmiş olur. Adetini ibadete tahvil etmek, yani adetlerimizi İslam'a uydurmak, huyumuzu İslam'a uydurmak, prensiplerimizi İslam'a uydurmak, yaşayışımızı İslam'a uydurmak sünnet-i seniyyeye ittibadır. İnsanları yaratan Allah (cc) cennet gibi dünyayı cehennem etmememiz için sünnet-i seniyyeye ittibayı emretmiştir.

Bir ayda ne kadar büyür?

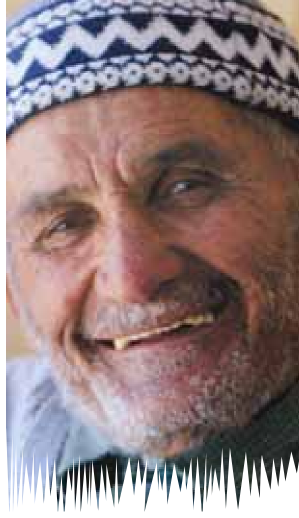
Bebekler, yaklaşık 15 aylık olduklarında daha az yemeye başlarlar. Çünkü ilk yılında yaşadığı hızlı büyüme dönemi, artık biraz yavaşlamaya başlamıştır. Ortalama 3 kilo 300 gram doğan bebekler ilk yaşlarını bitirdiklerinde 10 kilo olurlar. Yani ilk yıllarında bebekler, yaklaşık 6-7 kilo alırlar. Bundan sonraki senelerde ise iki kilo alırlar. Yani bebeğiniz artık daha yavaş büyüyeceği için daha az yemeye başlar. Bebeğinizin yeterli yiyip yemediğini anlamak için, onu her ay düzenli olarak tartabilirsiniz. Çocuğunuzun ayda 150 gram kadar alması normaldir. Ancak çocuğunuz 150 gramdan çok daha fazla, daha az kilo alıyor ya da hiç kilo almıyorsa, çocuk doktorunuzla görüşmeniz gerekir.

- Çocuğunuz sürekli olarak sizinle sofraya oturmalı ve mama sandalyesi masayla aynı seviyede olmalı.
- Çocukların çok dikkatli olduklarını unutmayın. Yemekteyken onunla ilgilenin ve kendisini yabancı hissetmemesini sağlayın.
- Yemek yenen ortamın sakin ve gürültüsüz olması gerekir.
- Yemek masasında kavga etmeyin.
- Televizyon devamlı kapalı olsun.
- Çocuk yemek istemediğinde onu asla zorlamayın. Yemeği görünce kafasını çeviren çocuğa zorla yemek yedirmek mümkün değil.
- Çocuk yemek yemeyince cezalandırılmamalı, yemek yediğinde ise ödüllendirilmemeli. Çocuk yemeğini yediğinde annesinin mutlu olduğunu hissederse, bunu bir koz olarak kullanabilir.
- Çocukların damak tadı tahminlerinizden çok daha gelişmiştir. Oysa aileler lezzetli yiyeceklerin çocuklara ağır geldiğini varsayarak onlara tatsız tuzsuz yemekler hazırlarlar.
- Yiyecekleri devamlı değişik sırayla verin. Çocuklar sürekli aynı şeyleri yemekten sıkılırlar. Yapılacak en büyük hatalardan biri çocuklara, sürekli hoşlarına giden bir yiyeceği vermektir.

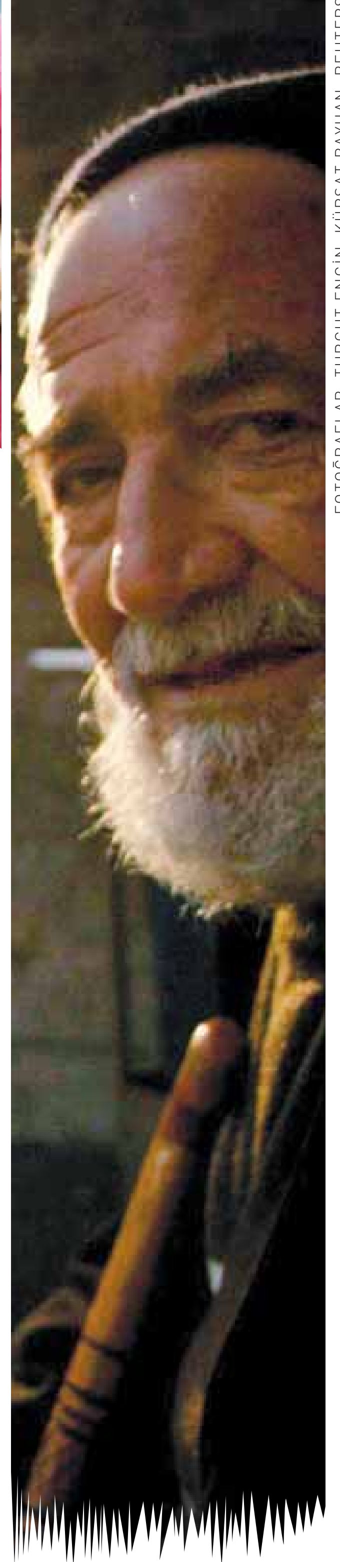

FOTOĞRAF: BURAK SOYSAL

FOTOĞRAFLAR: TURGUT ENGİN, KÜRŞAT BAYHAN, REUTERS

Merhum anne babalarınızı nasıl memnun edebilirsiniz?

Hepimizin bildiği güzel bir dörtlük vardır:

"Ana başta tâc imiş,
Her derde ilac imiş,
Bir evlat pîr olsa da,
Anaya muhtac imiş."

Bu dörtlükteki yere babaları da yerleştirebiliriz. Hele birini ya da ikisini kaybetmişseniz, onlardan ayrılık burun direğinizi zaman zaman sızlatıyor ve "Ne yapabilirim ki!" diye dert yanıp duruyorsanız o kadar da çaresiz değilsiniz. Ramazan her ânı bereket ve rahmetlerle dolu bir zaman dilimini ifade eder. Bir sevabımıza 10-70-700 hatta 700 bine kadar sevap alabiliriz. Ve aldığımız bu sevapları rahmetli büyüklerimize hediye edebiliriz. Hayırlı ve akıllı bir evlat anne ve babasının amel defterini sürekli açık tutturan ve sevaplarla dolduran evlattır. Onun okuduğu her sûre, getirdiği her salavat ve ettiği her dua o niyet etmese de anne ve babasının amel defterine anında kaydedilir.

Mekkeli mü'minler fakir ve yoksul insanlardı. Zengin insanlar da Hz. Peygamber'i (sas) tasdik ettiklerinde ticaretlerini kaybediyor; zulmün hedefi yapıyordu. Mü'minûn sûresi onları anlatıyor.

HÜSEYİN A. ATEŞ

Mü'minler gerçekten kurtuluşa ermişlerdir

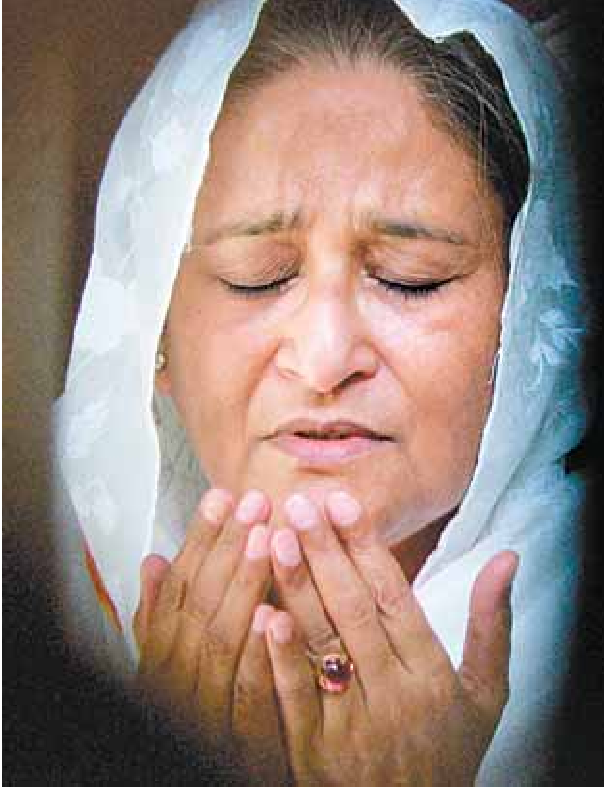
Hz. Ömer'in (ra) Mü'minûn Sûresi'nden bahsederken şöyle söylediği nakledilmektedir: Hz. Peygamber'e vahiy geldiği zaman, yüzünün etrafında arı uğultusuna benzer sesler işitilirdi. Bir gün kendisine o vahiy hali geldi. Bir süre bekledik. Kıbleye dönüp ellerini kaldırdı ve şöyle dua etti: "Allah'ım, bize olan hayrını bollaştır, azaltma. Bize ikram et, zelil kılma. Bize ihsan et, mahrum eyleme. Bizi memnun et ve bizden razı ol". Daha sonra Hz. Peygamber; "Bana on âyet indirildi. Kim, onların gereğini yaparsa, Cennete girer." buyurdu ve ardından Mü'minün sûresinin ilk on âyetini okudu." (İbn Kesir, Tefsiru'l-Kur'âni'l-Azim, İst 1985, V, 454).

Sûre, isminden de anlaşılacağı gibi, mü'minlerin özelliklerinden bahsetmektedir. Hz. Peygamber'in getirdiği ilahi mesaja imanı ve onu bir hayat biçimi olarak kabul etmeyi kalplere yerleştirmeyi hedef almaktadır. Yani imanla ilgili hususları, nitelikleri ve delilleri anlatan bir sûredir. Sûrenin üslûbundan, Mekke'de Müslümanlara yapılan zulmün sürekli arttığı ancak henüz vahşet derecesine ulaşmadığı bir zamanda nâzil olduğu anlaşılmaktadır.

Mü'minûn Sûresi
Bismillahirrahmânirrahîm
1. Mü'minler gerçekten kurtuluşa ermişlerdir.
2. Onlar ki, namazlarında derin huşû içindedirler.
3. Onlar ki, faydasız işlerden ve boş sözlerden yüz çevirirler.
4. Onlar ki, zekatı verirler.
5. Onlar ki, ırzlarını korurlar.
6. Ancak eşleri ve ellerinin altında bulunan cariyeleri bunun dışındadır. Onlarla ilişkilerinden dolayı kınanmazlar.
7. Kim bunun ötesine geçmek isterse, işte onlar haddi aşanlardır.
8. Yine onlar ki, emanetlerine ve verdikleri sözlere riâyet ederler.
9. Onlar ki, namazlarını kılmaya devam ederler.
10. İşte bunlar varis olanların ta kendileridir.

FOTOĞRAF: AFP

FOTOĞRAF: AFP

İnsan 40'ında ne için dua eder?

(Ahk f Suresi, 15-20 ayetler aras meal-i erifi)

"Nihayet olgunluk çağına gelip, kırk yaşına varınca (insan) şöyle der: "(Ey Rabbim) Bana ve anne babama verdiğin nimetlere şükretmemi, senin razı olacağın salih amel işlememi bana ilham et. Neslimi de salih kimseler yap. Şüphesiz ben sana döndüm. Muhakkak ki ben sana teslim olanlardanım."

İşte, yaptıklarının iyisini kabul edeceğimiz ve günahlarını bağışlayacağımız bu kimseler cennetlikler arasındadırlar. Bu, onlara öteden beri yapılagelen doğru bir vaaddir.

Anne ve babasına, "Öf size! Benden önce nice nesiller gelip geçmiş iken, beni tekrar diriltilecek olmakla mı tehdit ediyorsunuz?" diyen kimseye onlar Allah'a sığınarak, "Yazıklar olsun sana! İman et, Allah'ın vaadi gerçektir." diyorlar, o da, "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir." diyordu.

İşte onlar, kendilerinden önce cinlerden ve insanlardan gelip geçmiş topluluklar içinde, haklarında o sözün (azabın) gerçekleştiği kimselerdir. Şüphesiz onlar ziyana uğrayanlardır.

Herkesin yaptıklarına göre dereceleri vardır. (Bu da) Allah'ın onlara yaptıklarının karşılığını tastamam vermesi içindir. Asla kendilerine haksızlık yapılmaz."

FOTOĞRAFLAR: ŞEMSİNUR ÖZDEMİR

Avukat Gültekin Sarıgül, 1959'da Bediüzzaman'ı tanıyıp duasını alır. 1963'te merhum Bekir Berk ile birlikte nur davalarında avukatlık yapmaya başlar. 28 yıl boyunca 3 bine yakın davaya katılır.

■ **ŞEMSİNUR ÖZDEMİR**

Dünyanın genel ahvalinde görülen olumsuz gelişmeler geleceğe dair ümitlerimizi kırıyor. Güçlünün haklı gibi görülüp zayıfı ezdiği fakirler ile zenginler arasında tüketim uçurumunun giderek arttığı bir zamanda yaşıyoruz. Medyadan her gün evlerimize bombalanmış şehir görüntüleri ile birlikte, ağlayan kadınlar, ölü bebekler, suskun erkekler geliyor. Afrika'da, has bir buğday ekmeğinin tadını bilmeyen insanların varlığı kadar en yakın çevremizdeki insanların sıkıntıları kalbimizi acıtıyor. Uyuşturucu batağına saplanan gençler, daha çocukken bedenleri sömürülmeye başlanan kız çocukları, diktatör rejimlerde zulüm gören masum halklar için bir şey yapamamak beynimizi kemiriyor. Belki çoğu zaman kendi çaresizliklerimiz bize daha önemli geliyor ve başkalarını unutuyoruz. Böyle bir hal içinde karamsarlığa doğru yuvarlanıp giderken bir sesin, "Ümitvar olunuz, şu istikbal inkılabatı içinde en yüksek ve gür seda İslâm'ın se-

Olumsuzluklar ümitsizliği değil hizmet şevkini artırmalı

dası olacaktır." dediğini duyuyoruz. Asrımızın büyük âlimi Bediüzzaman Said Nursi'nin en sıkıntılı günlerinde söylediği bu söz bir nebze ferahlık veriyor ve tevekkül edip çalışmaya devam etmek için şevkimizi artırıyor. Yaklaşık 30 yıl boyunca Risale-i Nur davalarının avukatlığını üstlenen Gültekin Sarıgül ile yaptığımız görüşme de bu anlamda mesajlar içeriyor. Antalya Korkuteli'nin Yeleme Yaylası'ndaki evinde konuştuğumuz Sarıgül, 69 yaşının tecrübe ve bilgeliğini taşıyan ifadeleri ile başkaları için dertlenen duyarlı kalpleri yaylaların serin havası gibi ferahlatıyor.

İman dersi güzel üslupla verilir

İnsanlığın öncelikle iman hakikatlerini öğrenmeye ve buna göre yaşamaya muhtaç olduğunu belirten Sarıgül, başka türlü olumsuzluklardan kurtulma imkânı olmadığını söylüyor. Bediüzzaman'ın tarif ettiği cihadın manevi cihat olduğunu, bundan insanların irşadını ve gönüllerin fethedilmesini anlamak gerektiğini ifade eden Sarıgül'e göre, iman hakikatlerini güzel bir üslupla anlatmaya hem anlatanların hem de bilmeyenlerin ihtiyacı var. Ayrıca anlatmakla sorumluluk bitmiyor, hakikatleri her hal ve tavır ile yaşayıp temsil etmek gerekiyor. Çünkü hal diliyle verilen ders, sözle verilenden daha tesirli oluyor.

Kaba kuvvet hiçbir zaman devam etmez

Dünyada sulh ve sükunun buna bağlı olduğunu vurgulayan Sarıgül, teknoloji bakımından büyük merhaleler katetmiş, çok büyük sayılara yükselmiş devletlerle didişerek maddi manada cihat anlayışıyla onlara galebe çalmanın mümkün olmadığını düşünüyor. Batılı modern devletlerin genç nesillerini uyuşturucu batağında kaybetmekten büyük endişe duyduklarına dikkat çeken Sarıgül, bu kötü gidişin reçetesinin de İslam'ın güzelce takdim edilmesinde olduğunu belirtiyor. Dünya çapında yapılan eğitim faaliyetlerinin ve Risale-i Nurların yabancı dillere tercümesi gibi hizmetlerin önümüzdeki 20 yıl içinde çok büyük seviyelere geleceğini öngören Gültekin Sarıgül şöyle konuşuyor: "Zahiren dünyada kaba kuvvet hakim gibi görünüyor. Ancak bunlar muvakkattır. Zulmün devam etmesi mümkün değil. Rusya da büyük bir güçtü görünüşte. Koca bir devletti. Kısa zamanda dağıldı. Bu kaba kuvvet de bitecektir. Ümitvarız. Asrın imamı olduğuna inandığımız Bediüzzaman Hazretleri'nin bu hususta beşaretleri var. İstihraçları var. Şimdiye kadar çıkmayan olmadı. Bundan sonra da bu tecelliyatın doğru bir şekilde tekrar zuhur edeceğine inanıyoruz. Önümüzdeki en az yüz yıl fevkalâde güzel tecellilerin hasıl olacağı bir devre olarak yaşayacağımızı ümit ediyoruz. Hiç beklemediğimiz şeyler olabilir. Zulmün irtikap ettiği devreleri yaşıyoruz ama bunun devam etmesi mümkün değil. Ama inkâr, küfür devam edebilir. Güç ve kuvvet merkezleri de bu tarz şeylere devam ettikleri sürece hiç beklemedikleri badirelerle karşılaşabilirler. Ancak biz mücadelemize herşeye rağmen devam ederiz."

İman eğitimi her şeyin başıdır

"En zor denilen günleri bile ümit ve şevkle kolayca aşmak kısmet oldu."

İnsanlar açlıktan, zulümden, bombalardan ölürken iman ve eğitim hizmeti yapılmasını eleştirenlere de bir cevabı var Gültekin Sarıgül'ün: "Biz uzun vadeli alıyoruz meseleyi. Kısa vadeli şeylerle alâkalı olmadık bu zamana kadar. Eğitim hizmeti yapan arkadaşlarımızı tenkit edenlerin de yaptığı bir şey yok. Bu tarz şeyleri muhatap kabul etmeye lüzum yok. Bir de bunlar devletleri alâkadar eden şeylerdir. Siyaset ve politika meselesidir. Hizmetler birbirini tamamlıyor, biz ümitvarız. S. Arabistan dahil farklı ülkelerde hiç ümit edilmeyen zevat bu işe sahip çıkıyor. Ümitsizliği intac edecek hiçbir sebep yok Allah'ın izniyle."

Gültekin Sarıgül, en zor görünen zaman ve şartların bile ümitle çalıştıktan sonra nasıl aşıldığını Bediüzzaman'ın hayatından örnekler vererek anlatıyor: "Üstad, Van'dan alınıp çeşitli yollarla Burdur'a getiriliyor ve tamamen tecrit altında tutuluyor. Ama orada ilk defa 'Nurun İlk Kapısı' diye bir kitap yazıyor. Sohbetler yapıyor ve çok kahraman talebeler yetişiyor. Oradan Barla'ya götürülüyor. Yolu bile olmayan Barla'ya Eğirdir Gölü'nden merkep sırtında 5 saatte gidiliyor. Öyle bir yere unutulsun, kimse alâkadar olmasın diye sürgüne gönderiliyor. Devamlı tarassut altında tutuluyor. Bu şartlarda Risale-i Nurlar telif ediliyor. Şamlı Hafız Tevfik gibi hem mevzuata vakıf, hem yazısı seri bir kişi ona katip oluyor. Dini ilimlere vakıf ilim sahibi kişiler toplanıyor etrafında ve ümitler bitmiş derken Risaleler telif edilip elden ele dağıtılıyor. Sonra terör havası içinde idam talebiyle mahkemeler başlıyor. Demokrasinin olmadığı o devirde tamamen siyasi maksatlı bu davalarda Tesettür Risalesi'nden 6 aylık ceza ve diğer kitapların iadesine karar veriliyor. Sonra Kastamonu ve Afyon sürgünleri. Her gittiği yerde telif faaliyeti başlıyor. Matbaa yok. Kitaplar elden ele yazılarak dağıtılıyor. Üstadın vefatına kadar bütün kitaplar tamam oldu tamamlandı ancak bu sefer de hizmetlere hücum başladı. Onun talebeleri tevkif edilip mahkemelere çıkarıldı. 1958'den 163. maddenin kaldırıldığı 1991'e kadar hücumlar devam etti. Ama bu arada hizmetler hiç durmadı. 1971'de Fethullah Gülen Hocaefendi ile birlikte tevkif edildiğimiz zaman barodan hiçbir avukat savunmamızı üstlenmemişti. 35 yıl sonra hangi noktaya gelindiğine bakın. Bunu Cenab-ı Hak tahakkuk ettirdi. Bu seyirle önümüzdeki 35 yıl sonra ne olur Allah bilir. Çünkü, hizmetler katlanarak büyüyor. Allah bugün hayal edemediğimiz noktalara gelindiğini gösterecek ömrü olanlara."

Ayrıcalığı yaşayın

Live the privilege

Sağlıkla, güvenle

With health and confidence

Orkide®

"Since 1979"

Geçmişteki sıkıntılar hatırlanmalı

Risale-i Nurlarda anlatılan İslami hakikatler beynelmilel kabul görecek. Nasıl Hz. Mevlana kabul görüyorsa ondan daha fazla Risale-i Nurlar kabul görecektir. Bunları gelecek nesiller görecek inşallah. Bugüne bakınca geleceğe ümitle bakmak zor oluyor ama belki böyle zamanlarda geçmişte yaşanan sıkıntıları hatırlamak gerekiyor.

28 yıl nur davalarına baktı

1937 doğumlu olan Gültekin Sarıgül, Bediüzzaman ismini ilk olarak 1956'da Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne kayıt yaptırdığı zaman duyar. 1959'da Üstad'ı tanıyıp duasını almak nasip olur. 1963'te askerden döndükten sonra avukat Bekir Berk ile birlikte Risale-i Nur davalarında avukatlık yapmaya başlar. Mesleğinin ilk 10 yılını sadece bu konuya ayıran Sarıgül, 28 yıl boyunca 3 bine yakın davaya katılır. 1971'de tevkif edilir. Avukatlık ruhsatı iptal edilir. Daha sonra af kanunu çıkınca mesleğine geri döner. Bekir Berk, 1973'te Türkiye'den ayrılınca davalar tamamen üzerine kalır. 1991'de 163. Madde kaldırılıncaya kadar bu davaları takip eder.

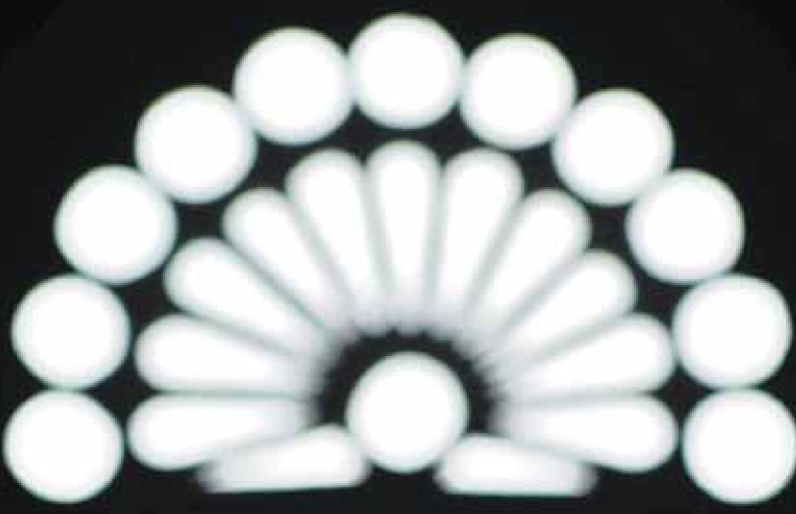

Gültekin Bey, eşi Münevver Hanım'ın hayatın her anında her zaman kendisine yardımcı olduğunu belirtiyor.

Evlerimiz dershane haline gelmeli

Münevver hanımla evli olan Gültekin Sarıgül, işlerinin yoğunluğu yüzünden 5 çocuğuna çok fazla vakit ayıramadığını söylüyor. Otoriter bir baba olmak istemediği için arkadaş gibi yaklaşmış onlara. Hayatlarını zorla yönlendirmeye çalışmamış. Birçok şeyi kendi tercihlerine bırakmış. Çok yoğun çalışan, hizmet eden kişilerin kendi aileleriyle pek ilgilenemedikleri için sorunlar yaşadığını hatırlatınca şöyle konuşuyor Sarıgül: "Her kardeşimiz kendi evini dershane haline getirmeli. Üstadımız, herkes ailesinde ders yapsın, diyor. Ama bundan da illa ki netice alınır diye bir şey yok. Çünkü herkesin bir imtihanı var. Netice olmayabilir ama devamlı dua etmek, Allah'a iltica etmek lazım. Belki bir gün olur. Hiç olmazsa kötü bir yola gitmemeleri bile avantajdır."

SİZ DE İTİKÂFA GİREBİLİRSİNİZ

İtikâf, kalben ve aklen Allah'a konsantre olamayan, günlük meşgaleler içinde boğulup kalan insanların bir senelik ayar yapabilecekleri günlerdir. Müminler itikâfa çekilerek kendilerini yenileme, şarj etme ve yeniden dirilme fonksiyonunu harekete geçirirler.

FOTOĞRAF: AFP

■ MUSTAFA AYDIN

İtikaf, Ramazan'ın son on gününü camide veya başka bir ibadet mahallinde inzivaya çekilerek devamlı ibadetle meşgul olarak geçirmek demektir. Peki diyeceksiniz ki, herkes nasıl vakit ve imkân bulup da itikafa girebilir? Kolaylık, rahmet dini olan İslam, gönlünde itikaf sevgisi olan her Müslüman için cüz'i de olsa itikaf sevabı kazanmasına imkân sağlıyor. İtikaf, cuma namazı kılınan bir mescidde ibadet kasdıyla belli bir süre bulunmak demektir. Vacip, sünnet ve müstehap olmak üzere üç tür itikaf vardır. Vacip olanı, adak yoluyla olanıdır. Sünnet olanı Ramazan'ın son on gününde yapılanıdır. Müstehap olanı ise cuma namazı kılınan bir camide itikaf niyetiyle en az "sübhanallah" diyecek zamandan biraz daha fazla bulunmaktır. Durum böyle olunca velev birkaç dakikalığına da olsa itikafa girme ve sevabına nail olma şansımız var. Yeter ki, camiye girerken, "neveytü'l i'tikaf" (Allah rızası için itikafa niyet ettim.) diyelim. Hanımlar ise evlerinde mescit hükmüne koydukları bir oda veya bölmede itikafa girebilirler.

Efendimiz, itikafı tavsiye etmiştir

Hadis kaynaklarında Allah Resulü'nün Medine'ye hicretten sonra her yıl Ramazan'ın son on gününde itikafa çekildiği ve hanımlarını da teşvik ettiği mevzuunda bilgiler yer almaktadır. Bu hadislerden biri şöyledir: "Ramazan'ın son on günü girince, Resulullah geceleri ibadetle geçirirdi. Ailesini de ibadet etmeleri için uyandırırdı. İbadet için diğer zamanlardan daha fazla gayret gösterirdi." (Buhari, itikaf, 1, 6; Müslim, İtikaf, 2, 7; Tirmizi, Savm, 71) Ramazan'da yapılan itikaf, orucun fayda ve maksatlarını tamamlayıcı ve oruçlu kimsenin, kendini toparlayıp nefsini teskin edememesi, kalbi ve kafasıyla Allah'a yönelememesi gibi hususları telafi edici bir ibadettir.

FOTOĞRAF: ONUR ÇOBAN

Kadir'deki hazine itikafla bulunabilir

Kur'an'ın ifadesiyle, bin aydan daha hayırlı olan Kadir Gecesi'nin de Ramazan'ın son on günü içinde gizli olması itikafın önemini daha da artırmaktadır. Her ne kadar bu güzel âdet, son yıllarda unutulmaya yüz tutsa da öteden beri müminler tarafından uygulanmış, her beldede mutlaka birkaç kişi camilerde itikafa girmişlerdir. Bir mana büyüğü itikaf yapan kişiyi şöyle resmetmektedir: "İtikaf yapan, ihtiyacından dolayı büyük bir zâtın kapısında oturup dilediğini elde etmedikçe 'Buradan ayrılıp gitmem.' diye yalvaran bir kimseye benzer ki, Allah'ın bir mabedine sokulmuş, 'Beni bağışlamadıkça buradan gitmem' demektedir."

Efendimiz (sas) her Ramazan itikafa girerdi

Hz. Aişe (r.anhâ) anlatıyor: "Resûlullah (sas) vefat edinceye kadar Ramazan'ın son on gününde itikafa girer ve derdi ki: "Kadir gecesini son on günde arayın". (Buhârî, Fadlu Leyle-i Kadr 3, İtikâf 1,14) Ebu Hüreyre (r.anhâ) anlatıyor: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) her Ramazan'da on gün itikafa girerdi. Vefat ettiği yılda ise yirmi gün itikafa girdi." (Buhârî, İ'tikaf 17; Ebu Dâvud, Savm 78)

Sahabe anlatıyor

Ebu Saîd (radıyallahu anh) anlatıyor: "Biz Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'le birlikte Ramazan'ın orta on gününde itikafa girdik, yirminci günün sabahı olunca eşyalarımızı (evlerimize) taşıdık. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) (bir hutbe irad etti ve) sonra şunu söyledi: "İtikafa girmiş olanlar, itikaf mahallerine dönsünler. Zira bu gece bana Kadir Gecesi'nin hangi gece olduğu gösterilmişti, sonra unutturuldu. Siz, son onda ve tek gecelerde arayın. Ayrıca bu gece kendimi su ve çamur içinde secde eder gördüm." Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) itikaf mahaline dönünce, o günün sonuna doğru hava bozdu. Mescit o sıralarda (üzeri dallarla örtülmüş) çardak şeklindeydi. Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'in burnu ve burun yumuşağı üzerinde su ve çamur bulaşığını gördüm. Bu gece 21. gece idi." (Buhârî, Fadlu Leyle-i-Kadr 2, 3, İtikaf 1, 9, 13; Müslim, Sıyâm 213);

"HURAFE"LERDEN NE KADAR UZAKSINIZ?

Sağlıklı bir dinî hayat, hurafe ve bâtıl inanışlardan uzak olan hayattır. Hurafeler, Efendimiz'in sünnetini gölgeleyen, dinin güzelliğini lekeleyen uygulamalardır.

■ **PROF. DR. İSMAİL LÜTFÜ ÇAKAN**

Bilindiği gibi "hakikat"in zıddı olan "hurafe", aslı-esası olmayan, uydurulmuş, saf ve doğru inançlar arasına katılmış, bazı zaman ve mekânların uğuru veya daha çok uğursuzluğu ile ilgili olarak dillerde dolaşan abartılmış hikâyelerden ibarettir. Bâtıl inanışlar da bu asılsız söylentilere inanmak ve gereğine göre hareket etmek demektir.

Her devirde, her toplumda az çok, ama mutlaka görülen hurafe ve bâtıl inanışlar, toplumların ortak derdi olarak daima gündemde kalmış önemli bir konudur. Hurafe ve bâtıl inanışların bu derece insanlığın başına dert olmasında genellikle cahillik, alışkanlık, görenek, propaganda, çıkar hesapları ve kişisel zaaflar etkili olmuştur.

Hanımlar, hurafelere dikkat!

Hurafeler ve bâtıl inanışlar daha çok sağlık, ihtiyaç ve gelecek hakkında önceden bilgi sahibi olmak gibi belli bazı konularda ve bilhassa kadınlar arasında yaygındır. Kabul etmek gerekir ki, kadınlar bâtıl itikatlara hakikat gibi kapılırlar. En okumuşları dahi inanılmayacak şeylere inanırlar. Geçim şartlarının düzeltilmesi, sağlık hizmetlerinin yeterince yerine getirilmesi gibi sosyoekonomik tedbirlerle hurafe ve bâtıl inanışların ortadan kaldırılabileceği görüş ve iddiası, modern ve ileri toplumlarda da hurafe ve bâtıl inanışlara rastlanması gerçeği karşısında büyük ölçüde geçerliliğini kaybetmiştir. Bu durum, hurafe ve bâtıl inanışların ekonomik olmaktan çok, kültürel bir mesele olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Hurafeler, dinî inancı yıpratır

Tevhid mücadelesi, inançsızlıkla mücadele demek olduğu kadar, asılsız kabuller, yanlış uygulamalar yani hurafe ve bâtıl inanışlarla da mücâdele demektir. Dinimiz ve sevgili Peygamberimiz de aynı şartlar içinde zuhur etmiş ve aynı mücadeleyi en aklî ve mantıkî metotlarla en başarılı şekilde yürütmüştür. Bunun tarihî kanıtı, "cahiliye devri" diye bilinen İslâm öncesi dönemin ko-kuşmus Ortadoğu toplumlarının, uzun süre dünya milletlerince özlem ve gıpta ile izlenen İslâm medeniyetini gerçekleştirmiş olmalarıdır.

Ne var ki bu kültürel hastalık, değişen toplum şartları içinde yeniden kendini göstermiş, giderek gelişen boyutlarla günümüze kadar gelmiştir. Peygamber Efendimiz'den sonra, O'nun vârisleri olan âlimler hurafe ve bâtıl inanışlara karşı verilen mücadeleyi yürütmüşler, yürütmektedirler.

Eski zaman efsaneleri yeniden etrafımızda

Dinler tarihi araştırmacıları, hurafe ve bâtıl inanışların hemen hepsinin temelinde ecdada bağlılık, ateş, su, orman ve ağacı kutsal kabul etmenin derin izlerinin bulunduğunu bildirmektedirler. Bazı yaratıklarda üstün güç ve nitelikler görerek, onların yakınlığını elde etmek için onlara belli zamanlarda kurbanlar sunmak gibi sapıklıklar, insanlığın, tarih içinde sıkça görülen yanılgısı olmuştur. Kendilerini bu yanlış ve yanılgıdan kurtarmaya çalışan peygamberleri ve inananları "uğursuzluk" sebebi olarak suçlayan milletler bile görülmüştür.

FOTOĞRAF: BURAK SOYSAL

Her kötülüğün başı: Cehalet

Hiç kuşkusuz, hurafelerin temelinde bütün karanlığı ve korkunçluğu ile derin bir cehalet bulunmaktadır. Dinimizin, insan özüne ve gerçeğine en uygun inanç esasları, ibâdet ve ahlâk ilkeleri ve bunlara dayalı en olgun ve medenî uygulamaları konusunda yeterli bilgiye sahip olan, İslâm'ı aslına uygun şekilde tanıyan kişilerin, böylesi olumsuz davranışları sergilemesi düşünülemez. Çünkü bilgi güçtür, aydınlıktır, gerçeği tanımaktır.

En büyük ölçümüz Efendimiz'dir (sas)

Hurafe ve bid'atların terk ve tedavisinde, Hz. Peygamber'in yaşayışı ve tavsiyeleri yani sünnet'i en büyük yardımcımızdır. İslâm tarihi bunun örnekleriyle doludur. Nitekim bizzat Peygamber Efendimiz de bizlere şu tavsiyede bulunmuştur:

"Size iki şey bırakıyorum, bunlara sıkı sarıldığınız sürece yolunuzu şaşırmaz, (hurafe ve yanlışa kapılmazsınız; Allah'ın kitabı ve Nebi'sinin sünneti!"

Hurafeciler kendilerini "dindar" sanar!

Hurafe ve bâtıl inanışlara kapılmış kişilerin büyük bir kısmı, bu durumlarına dindarlık; bunlara karşı çıkılmasına da itikatsızlık, inançsızlık damgasını vururlar. Dindarlık, ancak dinî olanı, dinden olanı, dince kabul ve emredileni, emredildiği şekil ve şartlarda yerine getirmekle mümkündür. Bütün bir milletin bile bir yanlış ve hurafe üzerinde birleşmesi, onun niteliğini değiştiremez, hurafeyi hakikat yapamaz. "Gerçek"in ölçüsü, sadece gerçektir. Gerçek ise, Bakara Sûresi'nin 147. âyetinde belirtildiği gibi, "Allah'tan gelendir".

FOTOĞRAF: AFP

Gayptan kim haber verebilir?

Eskiden beri gayb âlemi, insanoğlunun merakını çekmiştir. Tabii bu merak ve istek; gaipten haber verdiğini söyleyen kahinler, falcılar, medyumlar tarafından istismar edilmiştir.
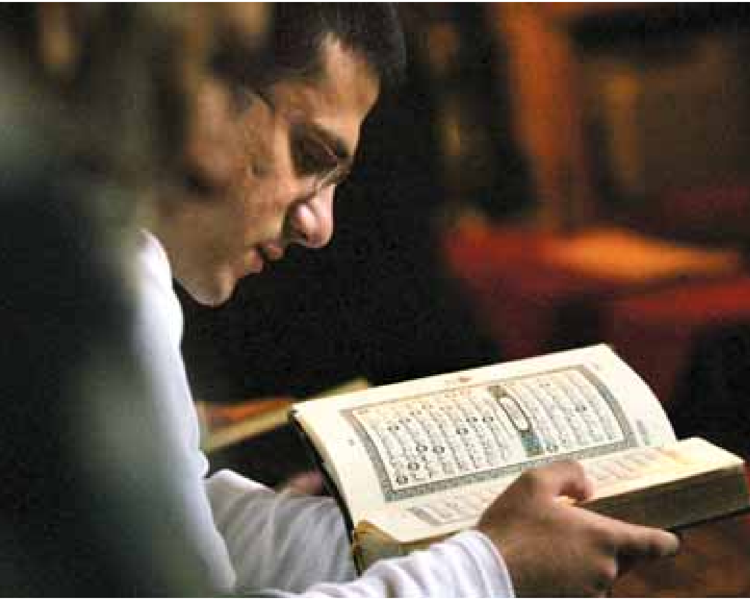
Dinimize göre gaybı sadece Allah bilir. "De ki; göklerde ve yerde gaybı, Allah'tan başka bilen yoktur." (Neml Sûresi, âyet 65).

Allah'ın (cc) emir ve yasaklarını insanlara duyurmak için içlerinden seçtiği peygamberler bile gaybı bilemezler:

"De ki: Ben kendime, Allah'ın dilediğinden başka ne bir fayda, ne de bir zarar verme gücüne sahip değilim. Görülmeyeni (gaybı) bileydim, daha çok iyilik yapardım ve bana kötülük dokunmazdı. Ben sadece inanan bir kavim için bir uyarıcı ve müjdeciyim." (Araf Sûresi, 188).

Cin Sûresi'nin 26. ve 27. âyetlerinde de Allahü Teâlâ'nın, sadece peygamberleri gayb bilgisine muttali' kıldığı belirtilmektedir. Hz. Muhammed'den (sas) sonra peygamber gelmeyeceğine göre, ortalıkta gaybdan haber verdiğini söyleyip gezenlerin açık birer sahtekâr oldukları anlaşılmalıdır:

"Gayb habercisine (kâhin, arrâf, falcı...) gidip, onun dediğini doğrulayan kişi, Muhammed'e gönderileni (Kur'an'ı) inkâr etmiş olur." (Tirmizi, Tahare Bölümü, 102)

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Sözlerin en güzeli Allah'ın Kur'an'ıdır

Hurafe ve bâtıl inanışların en büyük zararı, önce onlara kapılanlara dokunur. Çünkü hurafe ve bâtıl inanışlar kişileri farkına vardırmadan doğru yoldan ayırır. Onlar, iyi bir şey yapıyoruz diye avunurlarken bir de bakarlar ki, gerek inanç olarak gerek amel ve davranış olarak, inandıklarını söyledikleri dinin gerçeklerinden uzaklaşıvermişler. Sevgili Peygamberimiz şöyle buyurmuştur:

"Sözlerin en güzeli Allah'ın kitabı; yolların en doğrusu Muhammed'in yoludur. İşlerin en kötü ve zararlısı, dinden olmadığı halde sonradan uydurulup dine sokuşturulanlardır. Böyle uydurulmuş her şey bid'attır, hurafedir, her bid'at da sapıklık sebebidir."

FOTOĞRAF: MEHMET KAMAN

Tefe'ül ne demektir?

Fal ve falcılıktan söz ederken özellikle yaşlılardan zaman zaman duyduğumuz "bu bir fâl-i hayr'dır" gibi sözlerde yer alan "fâl-i hayr" ifadesi üzerinde de kısa bir açıklama yapmak uygun olacaktır. İslâmiyet'in hoş gördüğü tek fal benzeri şey, "fâl-i hayr"dır. Fâl-i hayr; duyulan bir güzel kelimeyi uğurlu saymak, onunla tefe'ül etmek, onu hayr'a yormaktır. Eskiler buna "yom tutmak" derdi; tam tersi anlamlısına ise "şom tutmak/şom ağızlılık" da denir.

Böylesi bir 'hayr'a yorma olayına bizzat sevgili Peygamberimiz'in hayatında rastlamaktayız. Hudeybiye Seferi'nde, Hudeybiye Antlaşması'nın yapılması esnasında Kureyş temsilcisi olarak Süheyl b. Amr'ın geldiğini görünce Peygamber Efendimiz; Süheyl kelimesini "yumuşaklık ve kolaylık" manasıyla tefe'ül ederek, Müslümanlara şöyle buyurdu: "Artık işiniz (bir dereceye kadar) kolaylaştı demektir."

İşte bu, bizzat Hz. Peygamber'in bir kelime ile tefe'ül etmesi, onu hayra yormasıdır. Bilindiği gibi neticede İslâm devletinin resmen Mekkeli müşrikler tarafından tanınması anlamına gelen Hudeybiye Antlaşması; Hz. Peygamber'le bu Süheyl b. Amr tarafından imzalanmıştır.

Falcılık ve fala baktırmanın hükmü nedir?

Fal ve falcılık; gaybdan haber vermek, gelecek hakkında önceden fikir beyan etmek temeline dayanmaktadır. Tarihin her devrinde, her millette istikbali öğrenme teşebbüslerine, bunun muhtelif şekillerine ve değişik vasıtalarına rastlanmaktadır. "Ezlam" denen fal okları, remiller, İranlıların ve Rumların tavla ve satranç oyunları, günümüzde, yıldız, kahve, bakla, iskambil kâğıdı, suya bakma, kitap açma, tarot vs. falcılığın şekil ve malzemelerinden bir kısmıdır. Ayrıca, çağımızda falcılık, gazete vasıtasıyla modern insanın günlük hayatına da girmiş bulunmaktadır. Günlük fallar yanında gazetelerin yıl başlarında, senelik fallar yayınlamaları, faldaki yalanın boyutlarını oldukça genişletmiştir.

Hurafe ve bâtıl inanışlarının hepsine birden savaş açmış bulunan dinimiz, bütün çeşitleriyle falcılığı yasaklamıştır. "Fal oklarının, şeytanın pis işlerinden olduğunu", kötülükte şarap içmeye, kumar oynamaya ve putlara tapmaya denk bir günah ve suç sayıldığını, kurtuluş için bunlardan uzak durulması gerektiğini Maide Sûresi'nin 90. âyeti çok açık bir şekilde bildirmektedir.

Ruh çağırma diye bir şey yoktur

Beden kafesinden ayrılan ruhlar berzah âleminde toplanırlar. Orada dünyadakine benzer birtakım faaliyetlerde bulunma, bazı noksanları telafi etme imkânları yoktur! Artık amel safhası bitmiş, hesaplaşma için bekleme dönemi başlamıştır. Çünkü her türlü ibadet ve amel sahnesi dünyadır. Dünyadan ayrılanların mükellefiyetleri de biter. Mükellefiyetle ilgili birtakım çalışma yapma imkanları da ortadan kalkar. Nitekim bu konuya ışık tutan bir hadis-i şerif şu mealdedir:

"İnsan öldüğü zaman ameli kesilir, amel defteri kapanır. Ancak yaptığı üç şeyden ötürü (sadece) sevabı devam eder: Sadaka-i câriye (toplumun faydasına yönelik binalar, çeşmeler, camiler, yollar gibi) faydalı ilmi eser, kendisine dua eden hayırlı evlat." (Müslim, Vasiyye, 14).

Efendimiz, kabrin, "ya cennet bahçelerinden bir bahçe veya cehennem çukurlarından bir çukur" olduğunu ifade etmiştir. (Tirmizî, Kıyâme, 26). Şimdi, cennet lezzeti içindeki bir ruh, dünyadakilerle artık niçin uğraşacaktır? Ya da cehennem sıkıntıları içinde kıvranan bir ruh nasıl bu dünyadakiler çağırınca gidebilecektir?

Eğer ruhların dünyaya dönüp, birtakım faaliyetlere katılma şansları olsaydı, onların çok daha önemli işleri olurdu! Rabb'imiz bir âyet-i kerimede bunu şöyle ifade ediyor:

"Onlar (günahkârlar) orada, 'Rabb'imiz, bizi çıkar, yaptığımız amelden daha iyisini yapalım.' diye bağırışırlar.

Cevap ise çok ibretlidir: "Öğüt alacak insanın öğüt alabileceği kadar bir zaman sizi yaşatmadık mı? Size uyarıcı da gelmişti. Öyle ise tadın (o azabı). Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur." (Fâtır Sûresi, 37).

Ruh çağırma seanslarına gelen hatta çeşitli taleplerde bulunan bazı varlıklar vardır. Bazı geçmiş olaylara ait uygun bilgiler de verebilmektedirler. Bunun sebebi, gelen varlığın halkın çekindiği için "üç harfliler" olarak tanımladığı "cin"ler taifesine ait olmasıdır. Birilerinin, bu konularda hiçbir bilgisi olmayan sosyete mensuplarını kandırarak cinleri çağırıp "ruh çağırıyoruz" demesi hiçbir şeyi değiştirmez!

Cinlerin de mü'mini, kâfiri var

Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şeriflerde cinlerin varlığı kesin bir şekilde anlatılmaktadır. Hatta, Kur'an'da "Cin Sûresi" adıyla başlı başına bir sûre de bulunmaktadır. İslâm âlimleri cinleri çok çeşitli açılardan incelemişlerdir. Meselâ Kur'an'ımız, cinlerin Hz. Süleyman'ın (as) emrinde çalıştırıldıklarını haber vermektedir. Gaybı bilmedikleri de kesinlikle ifade edilmektedir: "(Süleyman'ın) ölümüne hükmettiğimiz zaman, onun öldüğünü, ancak değneğini yiyen bir ağaç kurdu gösterdi. (Kurdun yemesiyle değnek çürüyüp de ona dayalı duran Süleyman) yıkılınca (onun öldüğü) anlaşıldı ki, eğer cinler gaybı bilselerdi, o küçük düşürücü azab içinde kalmazlardı." (Sebe' Sûresi, âyet 14).

Bütün bunlar cinlerin insanlardan farklı bazı bilgilere sahip olabilecekleri, özellikle ruh çağırma seanslarında kendisiyle görüşülmek istenen kişinin geçmiş hayatına dair birtakım bilgileri bilmelerinin onlar için mümkün olduğu anlaşılmaktadır. O halde şunun ya da bunun ruhu olarak seanslara gelenlerin sorulan suallerin bir kısmına doğru cevap vermeleri kendilerinin her söylediklerinin doğru olması için yeter sebep değildir.

Böyle bir aldatma Şeytan'ın taktiklerine de uygun düşmektedir. Başlıca gayesi insanları doğrudan, güzelden ve imandan uzaklaştırmak olan şeytan ve taifesi, ruh çağırma seanslarını elbette en iyi şekilde değerlendirmeye çalışacaktır. Nitekim bütün dünyada ruh çağırmaya merak sarmış kişilerin yayınları incelendiği zaman hepsinde dinlerin mantıksızlığı, geçersizliği, özellikle Allah'ın birliği (tevhîd) inancını zedelemeye yönelik birtakım mesajların varlığı görülecektir.

Onların şerrinden muhafaza olabilmek için Felak ve Nâs sûrelerini her gün okumayı adet haline getirmeliyiz.

FOTOĞRAF: MUSTAFA AYDIN

Birçok türbede görülen taş yapıştırma hurafelerin başında gelir. Karacaahmet Mezarlığı'nda Karacaahmet'in atının yattığına inanılan yere taş yapıştıran bir kadın.

Türbelere taş yapıştırmak yanlıştır

Taş yapıştırma işini nesilden nesile taşıyıp, bu yanlışı milletimizin bağrında muhafaza eden maalesef yine hanımlarımızdır. Genellikle türbe yakınında veya içindeki herhangi bir taş veya duvar bu iş için kullanılmaktadır. Taş yapıştırılırken o türbedeki kişi aracılığı ile tutulan niyetin Allah katında makbul olup olmadığı güya test edilmektedir!

Böyle bir saçmalık İslam'ın hiçbir döneminde hoş görülmemiştir. Bazı insanlar, "Peki Hacerülesved'e niçin hürmet ediliyor?" demektedirler. Ya da, bir taş olan "Kâbe'yi niye kıble yapıp ona dönüyoruz?" Buradaki fiilleri biz kendi keyfimizden değil, Rabb'imizin emriyle yerine getiriyoruz. Kâbe'yi önce Hz. Adem'e, sonra Hz. İbrahim'e inşa ettiren Rabb'imizdir. Ona cennetten gönderilen Hacerülesved'i yerleştirten de Rabb'imizdir. Kâbe'nin duvarlarının ya da Hacerülesved'in kendine ait bir kudsiyeti yoktur. Nitekim, Buhâri ve Müslim gibi sahih hadis kaynaklarımızda rivayet edilen şu hadis bunu açıklamaktadır: Hz. Ömer bir haccında Hacerülesved'e yaklaşıp öpmüş ve sonra şöyle demiştir:

"Çok iyi biliyorum ki, sen zararı ve faydası olmayan sade bir taş parçasısın. Eğer Rasulullah'ın seni öptüğünü görmeseydim asla seni öpmezdim!"

Eşyanın aslında uğursuzluk yoktur

Hurafe ve bâtıl inanışların en tipik örnekleri "uğursuzluk"la ilgili olanlardır. Evden çıkınca kedi ya da köpek görmek, köpeğin uluması, baykuş ötmesi, ayın 13'ünün salıya denk gelmesi ya da bizzat 13 sayısı gibi. Bunların hepsi hezeyandır. Tek rehberimiz olan Efendimiz'in mübarek hayatı bize bu konuda da örnek olmalıdır.

Efendimiz, "Uğursuzluk diye bir şey yoktur!" (Buhâri, Tıb, 19) buyurmaktadır.

İki bayram arası nikâh olmaz mı?

Bazı yörelerimizde hâlâ yaşamakta olan bir yanlış anlayış da "iki bayram arasında nikâh kıyılmaz" görüşüdür. Nereden çıktığı bilinemeyen bu asılsız sözün, toplumumuzda giderek etkisini kaybetmesine rağmen, tamamen unutulmamış olması ve zaman zaman ortaya atılması Müslümanlar açısından bir talihsizliktir.

Dinimizde herhangi bir hüküm koyabilmek için bunun ya Kur'an'dan ya Sünnet'ten bir delilinin olması gerekmektedir. Delili olmayan bir konu hakkında söylenecek sözler asılsız ve uydurma olmaktan öte gidemez. Dinî açıdan en küçük bir değer taşımaz. Dikkat edilirse her gün zaten mutlaka "iki bayram arasında"dır.

İkindiden sonra uyuyan kişinin rızkı kesilir mi?

İkindiden sonra uyuyanların uyanınca bir sersemlik, bir ağırlık, yorgunluk, bazen baş ağrısı hissettikleri tecrübe ile sabittir. İkindi vakti, kişi eğer yoldan gelmemiş, hasta olmamış ise uyunacak vakit değildir. Dinimize göre gündüz, nafaka temini için çalışma, gece de istirahat zamanıdır. Ama kişi ikindiden sonra yatmasını gerektiren bir vardiya düzeninde çalışıyorsa bunda bir sakınca yoktur. Normal bir hayat süren bir kişinin ya da iş erbabının ikindiden sonra uyumayı alışkanlık haline getirmesi halinde işlerinin kesada gireceği apaçıktır. Çünkü o saatler tahsilat, havale, takip ve ödemeler konusunda mesainin sonuna doğru en hareketli saatlerdir.

Türbeler için değil Allah için adak adanır!

Daha çok kadınlar ve hastaların rağbet ettiği türbeler çevresinde kümelenen hurafelerin başında, türbelere adak adamak, pencere demirlerine ve yakınındaki bir ağaca çaput bağlamak, türbe içinde veya çevresinde mum yakmak gibi yanlış uygulamalar gelmektedir.

Adak (nezir) Allah rızası için, insanın kendi kendini mubah olan bir konuda borçlandırmasıdır. Adak yerine getirilmediği sürece, adayan kişi borçlu kalır. Bir adak Allah'tan başkası adına adanamaz. Adanırsa adak olmaz. Adayan da şirk koşmuş olur.

Kimse yapacağı adaklarla Allah'ın ezelî takdirini değiştiremez. Efendimiz şöyle buyurmuştur: "Nezir (adak) hiçbir şeyi (şerri ve zararı) defetmez!" (Buhârî, Kader, 6). "Eğer Rabb'im dileğimi kabul ederse, ben de bir fakiri sevindireceğim." demek meşrudur. Bunda "pazarlık" duygusu içinde olmak ayıptır.

FOTOĞRAF: REUTERS

FOTOĞRAF: MUSTAFA AYDIN

Hayatımızda hurafe ve bâtıl inançlardan uzak durmalıyız.

Mum yakmak, çaput bağlamak

Türbelere ve kutlu saydıkları ağaç, çalı ve taş yığınlarına çaput bağlamak ve mezarlarda mum yakmak gibi âdetlerin İslam'la bir ilgisi yoktur. Şamanist çağlardan gelen, putperest inanışların bir yansımasıdır. Toplumumuza Hıristiyanlık'tan ya da Mecusilik'ten geçmiştir. Tevhid ehlinin bu tarz işlerle işi olamaz.

Bir kişinin öldüğü, gömüldüğü ya da daha önce oturduğu evin önüne, heykelinin önüne mum yakmanın hiçbir mantıklı izahı yoktur. Çünkü bir Müslüman her namazında, "Yalnız Sana ibadet eder, yalnız Senden yardım dileriz" demektedir.

Salı günü yola çıkılmaz, Cuma günü iş yapılmaz mı?

Özellikle hanımlar arasında çok yaygın olan iki yanlıştan biri, "Salı günü bir işe başlanmaz, çamaşır yıkanmaz, yola çıkılmaz" anlayışı; ötekisi ise, kadınların cuma günü iş yapmalarının doğru olmadığı inanışıdır. Tabii her iki yanlışın da dinî ve makul bir gerekçesi yoktur. Bâtılın bâtıl olmaktan başka gerekçesi olur mu?

Salı günü ile ilgili söylentilerin asılsızlığı Müslümanlar açısından İstanbul'un 29 Mayıs 1453 Salı günü fethedilmiş olması ile ortaya konmuş bulunmaktadır. Bu günü uğursuz sayanlar Bizanslılar ve Hıristiyanlardır!

Cuma günü, imam hutbe okuyup farzı kıldırıncaya kadar olan süre içinde sadece "erkekler" için işi gücü bırakıp, camide olmak farzdır. Kadınlar için bir sıkıntı yoktur. Temizlik, Müslüman evinin sembolüdür. Cuma mü'minin evinin en temiz olması gerektiği gündür. Çünkü o gün bayramdır. Eskiden hafta tatilimiz cuma günüydü. O gün evin erkeği evde olurdu. Onu rahatsız etmemek ve özel hizmetlerinde bulunabilmek için umumî temizlik ve çamaşır gibi işlerin yapılması uygun bulunmamıştır. Çünkü evin hanımı bir başka gün de evinin temizliğini yapabilir. Beyin istirahat için evde olduğu bir vakitte, evi harman yerine çevirmek hoş görülmemiştir. Uğur ya da uğursuzlukla bir ilgisi yoktur.

Bizim namazımız kılınmış mı?

Bazı insanların, "Bizim namazımız kılınmış, abdestimiz alınmıştır, önemli olan kalp temizliği değil mi? O da bizde var. İbâdete ihtiyacımız yok.." gibi sözlerini ya da bazı güya tasavvuf ehlinin, "Biz şeriatı aştık, hakikate ulaştık, ehassü'l-havas olduk, artık dinî mükellefiyetlerimiz kalmadı.." yollu hezeyanlarını duyabilmekteyiz. Allah'ın verdiği ömrü yaşarken İlâhi emir ve yasakların dışında kalmak ya da mükellefiyet sınırını aşmak mümkün değildir. Eğer öyle olsaydı, kâinat O'nun yüzü suyu hürmetine yaratılmış olan İki Cihan Serveri'nin ibadetler düşerdi!

Nazarlık takmak doğru mu?

"Göz değmesi" veya "nazar değmesi" diye bilinen, mikrobik olmayan ve aniden çoğunlukla baş ağrısı şeklinde beliren manevî rahatsızlıkların varlığını hepimiz pek iyi biliriz. "Nazar değdi, nazara geldi, nazara uğradı" gibi cümlelerle hep aynı rahatsızlık anlatılmak istenir. Tıp da bu tür rahatsızlıkları kabullenmekte ve "insan gözünden çıkan şuaların, dikkatle belki biraz da kıskançlıkla bakış esnasında yoğunluk kazanması ve bu yoğun şuaların karşı organizmanın atomlarının çalışma düzenine tesir icra etmesi" şeklinde açıklamaktadır.

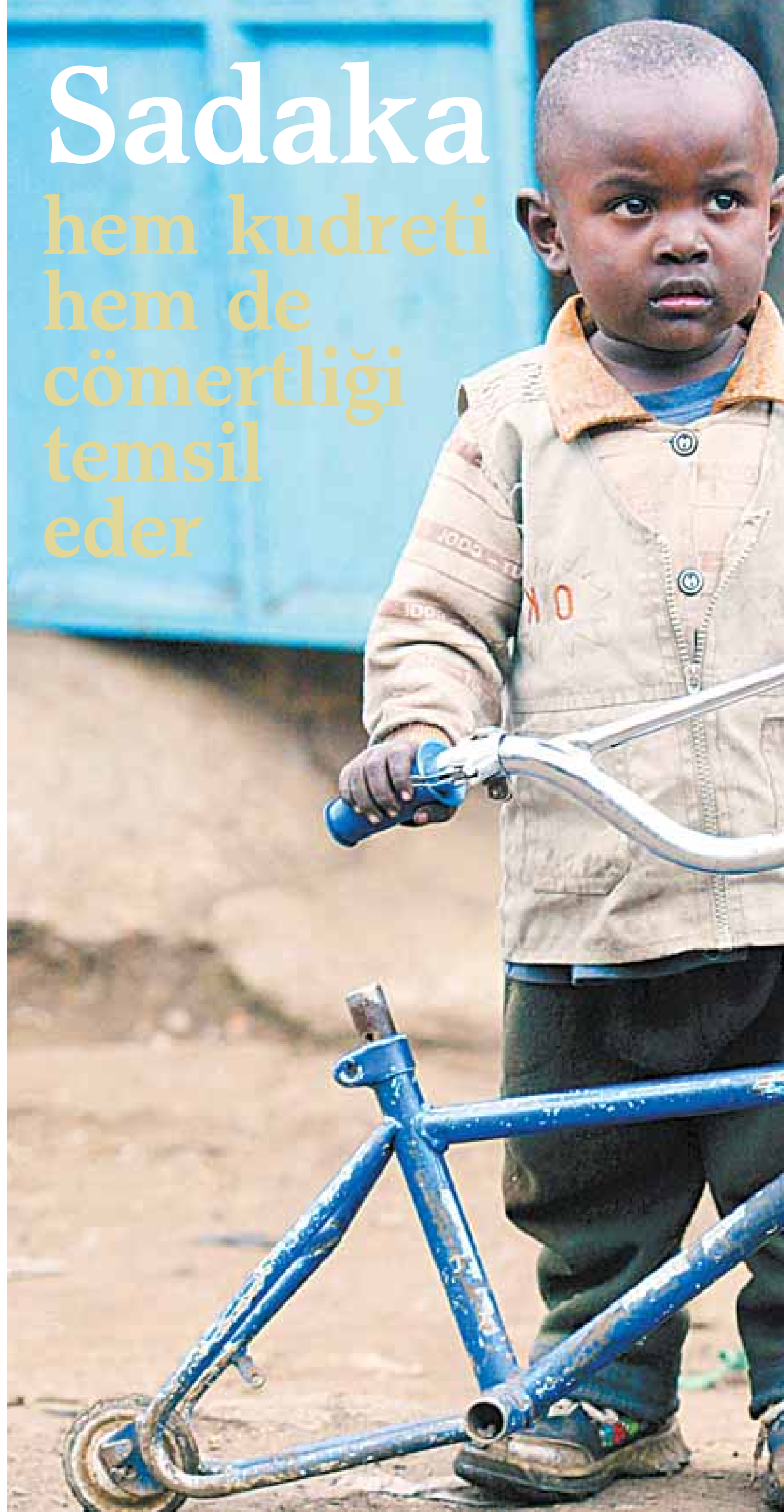
Rasulullah Efendimiz, Hz. Ebu Hureyre'nin rivayet ettiği bir hadis-i şerifte; "Göz değmesi gerçektir (vaki'dir)." buyurmuşlardır. (Buhârî, Tıb, 36)

Nazar değmesine karşı okuma sûretiyle uygulanan tedavinin Hz. Peygamber ve ashabı tarafından yapıldığı ve müspet neticeler alındığı örnekleriyle sabittir. Bu tedavide daha çok Fatiha, İhlas, Felak ve Nâs sûreleri ve Âyetü'l-Kürsi'nin okunduğu da hadislerde yer alan bilgiler arasındadır. Özellikle çocukların elbiselerine mavi boncuklar, nazarlıklar, iğde çekirdekleri, kaplumbağa kabuğu vs. takmak, ceplere sarmısak doldurmak; evlere, binaların girişlerine, arabalara at nalı, at kafası, çeşitli muskalar asmak, kurşun dökmek, tütsü yapmak, arabalara göz resimleri yapıştırmak, acaip heykeller monte etmek ve benzeri şeylerin hepsi, bu bâtıl inanışın zavallı aletleridir.

FOTOĞRAF: LEVENT GÜLER

Sadaka hem kudreti hem de cömertliği temsil eder

Efendimiz (sas) sadakayı sürekli teşvik etmiştir ve "İçinde güneş doğan her gün, insanların her bir mafsalı için kendilerine bir sadaka gerekir." buyurmuştur.

ABDULLAH AYMAZ

Kudsi hadiste, kulun nâfile ibadetlerle Cenab-ı Hakk'a yaklaşacağı hatta Hak Teala'nın artık o kulun gören gözü, işiten kulağı, konuşan dili ve tutan eli olacağı ifade edilmektedir. Bu hususta Muhyiddin İbn-i Arabî üzerine Michel Chodkiewicz tarafından yazılan "Sahilsiz Bir Umman" isimli kitapta şöyle denilmektedir: "Allah bu kulunun basiretini açacaktır; öyle ki, kul kendi melekûtunu ve mahluklarınkini müşahede edebilir, mahlukların hallerine ve manevi mertebelerine muttali olabilir ve yavaş yavaş, daha büyük bir nimetin olmadığı rü'yetullaha doğru ilerleyebilir. Kulak; iftiraları, gıybeti, küfür veya günah ihtiva eden sözleri dinlemekten sakınmalıdır. Ayrıca kendini Kur'an'a, emr-i bil-maruf yapanların, nasihatçilerin ve mürşidinin sözlerine vermesi gerekir. Her türlü zikir için de müteyakkız olmalıdır. Şayet bunlara riayet ederse pek çok keramete mazhar olacaktır: Nebatat ve cemâdat da dahil olmak üzere mahlukların tesbihini işitmek, melekleri dinlemek, ilh… Kulağın takvası sayesinde ulaşılacak menzillerse, sayılan kerametlerden daha büyüktür. Zira kul nihayet Kelâm-ı Kadîm'i hakikaten işitip anlayabilecektir. (…) Dil boş sözlerden, yalan, iftira ve gıybetten temizlenmeli ve sâlih amellere yönelmelidir: Kur'an okumak, zikrullah ve emr-i bilmaruf, ilh… Bu sayede ortaya çıkması muhte-

FOTOĞRAF: AP

mel olan kerametler gelecekten haber verebilmek, görünmeyen varlıklarla konuşabilmek, fevkalade uzak mesafelere sesini işittirebilmek ve sadece söz vasıtasıyla eşyaya varlık vermek gibi kabiliyetlerdir. Fakat hepsinden daha önemlisi, yukarıda zikredilmiş olan hadiste bildirildiği üzere, dilin mükellefiyetlerini, lâyıkıyla yerine getirmiş kulun ağzından konuşan artık Allah olacaktır. (...) El, elbette öldürmek ve çalmak gibi büyük günahlardan berî olmalıdır. Ama aynı zamanda her türlü mâlâyaniden de uzak durması gerekir.

Öbür taraftan sadece haramlardan ve mâlâyaniden uzak durmasıyla, yani yapmadığı fiillerle değil, yaptığı fiillerle de hayır işlemeli, mesela sadaka vermelidir. Zira sadaka hem kudreti hem de cömertliği temsil eder. Elin amelleri sayesinde ortaya çıkabilecek pek çok keramet arasında mesela havadan altın ve gümüş çıkarmak gibi kabiliyetler bulunmaktadır. Ama Allah'ın muttaki kuluna verdiği hakiki mükafat, bu cins tâli lütuflara inhisar etmez: Elini haram ve mâlâyaniden çekip sâlih amellerle terbiye eden kul Yedullah'ın mahlukat hakkındaki her şeyi Levh-i Mahfuz üzerine yazışını müşâhede edebilecek ve bu sayede de mahlukatın hakikatlerinin ilmine, hem icmâlî hem de tafsîlî olarak ulaşacaktır."

Virdi kesilenin vâridi kesilir

Bilhassa bütün farz ve vacipleri edâ ettikten sonra nâfile ibadetlerine dikkat eden, zâhirî ve bâtınî bütün vazifelerine son derece ihtimam gösterenlerde Cenab-ı Hakk'ın lütfu olarak kerametler zuhur edebilir. Bunlar hedef değildir. Bazen bir ibtila, bir imtihan olabilir. Allah korusun sonra benliğini eritemeyenlerde istidraca dönebilir. Onun için, evliyaullah, kerametlerini, ay başı halini gizleyen kadın hassasiyetinde gizlemeye çalışmıştır. Ama unutmayalım ki, nâfilesi, evrad u ezkârı olmayanlara da İlahi lütuf ve ikrâmlar pek olmaz.

Virdi kesilenin vâridi kesilir. Vâridat-ı Sübhaniye, ilhamat, sünuhat ve inayât-ı İlahiye olmadan da hiçbir yümün ve bereket olmaz. İbadet ve zikirlerimizle Cenab-ı Hakk'a karşı kurbiyet kazanmaya çalışalım ki, O da bizlere yakın olsun... Evet büyük zâtlar bu yönleriyle temayüz edip gittikçe kudsiyet kesbedince artık icraatlarının 'kün fe yekûn' gibi olacağına dair sözler ve kıssalar vardır. Çağın büyük mürşidi, Zernâbât suyu başında talebelerine irşadda bulunurken dışarıdan gelen bir kişinin kendisini denemek ve keramet sahibi olup olmadığını anlamak için gayret gösterdiğini keşfeder. Ona dönerek, "Bak!" deyip avuçlarını suyun içine daldırır ve "Bismillahirrahmanirrahim" diyerek avucundaki suyu çimenlere döker. Bakarlar ki, Allah'ın izniyle altın olmuş. Sonra tekrar besmele çekip onları suyun içine atar. Muhatabına, "Bizim işimiz, suyu altın yapmak değil, iman ve Kur'an'a hizmet etmektir." diyerek esas vazifesine döner.

Gerçekten de kalplerin ve vicdanların imârından daha büyük hiçbir iş yoktur.

SALAVAT, ORUÇLU AĞIZLARA DAHA ÇOK YAKIŞIR

FOTOĞRAF: RIDVAN YAVUZ

■ **FATMA TEMİZ**

Her fırsatta, Peygamber Efendimiz'e (aleyhissalatü vesselam) salât ü selam getirmemiz O'na karşı vefamızın gereğidir. Bu, O'nu hem tebrik ettiğimizin, hem de O'nun şefaatini umduğumuzun ifadesidir.

Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurulur: Allah ve O'nun melekleri Peygamber'e hep salât ederler. Ey mü'minler, siz de O'na salât (ve dua) ediniz ve samimiyetle selam veriniz." (el-Ahzab, 33/56).

Bu âyeti kerimeyle, Peygamberimize salât ve selamlarımızla hürmetlerimizi sunmak farzdır; her Müslüman için yerine getirilmesi gerekli bir görevdir. Her Müslüman hiç olmazsa en kısa şekilde, "Allâhümme salli alâ Muhammed" "Allâhım Muhammed'i rahmetinle tebrik et ve mübarek kıl" diye salât getirir.

Namazlarda oturduğumuz zaman 'ettahiyyâtü' duasından sonra okuduğumuz "Allahumma Salli, Bârik..." duâları da, Hz. Peygamber'e salât getirmeyi ifâde eder. Hz. Peygamber'e salât getirmenin fazileti hakkında Resûlüllah şöyle buyurmuştur: Kim bana bir salât getirirse, Allah ona on salât (mağfiret) eder" (Tâc, Vı 145).

Hz. Peygamber'in ismi her işitildiğinde veya anıldığında salat getirilip getirilemeyeceği hususunda bazı alimler; bir yerde, Hz. Peygamber'in adı ne kadar anılırsa anılsın bir defa salât edilmesi yeterlidir derken, alimlerin çoğunluğu ise, Hz. Peygamber'in adı her anıldığında salât getirilmesi gereklidir demiştir.

Salâvata karşı hassas olmalıyız

Resûlü Ekrem Efendimiz de, "Yanında benim adım anılıp da bana salât getirmeyen kişinin burnu sürtünsün, hakarete uğrasın" buyurmuştur (Tâc, V, 145). Yine, imam Kurtubî hazretleri Ahzap Suresi 56'ncı ayetin tefsirinde "Rivayet olunduğuna göre" diyerek şöyle bir hadis zikretmektedir: Ashab-ı Kiram, Resûlullah'a (sas): "Ya Resulallah! Ahzab Süresi'nin, "Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât eder..." ifadeleri ile başlayan âyetinin manasını açıklar mısınız? diye sormuşlar. Hz. Peygamber (sas) buyurdu ki: "Bu sorduğunuz ilm-i meknûndur (Yani insanlara açıklanmamış bilgilerdendir). Eğer bu konuda bana sormasaydınız, onu size açıklamazdım. Allah benim için iki melek vazifelendirdi. Bir müminin yanında anıldığımda bana salat getirirse bu iki melek (ona), 'Âllah seni bağışlasın' diye dua ederler. Allah'ın (diğer) melekleri bu iki meleğin duasını pekiştirerek "amîn" derler, Allah da (bu duayı kabul eder)". Bir müminin yanında anıldığımda bana salat getirmezse bu iki melek "Âllah seni bağışlamasın" diyerek beddua ederler. (Diğer) melekler de bu iki meleğin beddualarına "âmîn" derler. Allah da bu bedduayı kabul eder. (Kurtubî, el-Câmi' Li Ahkâmil-Kur'an, XIV, 233).

Salât, üç kısma ayrılır

Salât, Allah'ın salâtı, meleklerin salâtı ve müminlerin salâtı olmak üzere üç kısma ayrılır:

■ Allah'ın Peygamberi'ne salat etmesi: O'na rahmeti ve O'ndan hoşnut olması, O'na yardım etmesi, tebliğ ettiği İslâm dinini yayarak O'nun şanını artırması, O'nun işlerini bereketli kılması, ismini yüceltmesi, O'na ahiret mükafatlarını vermesi ve getirilen salatı kabul etmesi anlamına gelir.

■ Meleklerin salatı şu anlama gelir: Melekler Hz. Peygamber'i çok severler; O'na en yüce makamları vermesi, dininin ve şeriatının gelişmesi ve O'nu yüksek derecelere ulaştırması için Allah'a dua ederler, istiğfar ederler; O'na salat getirenlere Allah'ın rahmetini dilerler.

■ Müminlerin salatı: O'na saygı ve tazimde bulunmaları, O'nunla ilgili duada bulunmalarıdır. Allah'tan, tebliğ ettiği dinin güçlenmesini, şanını artırmasını dilemek ve cennetteki Makam-ı Mahmud'u ve ümmetine şefaat etme hakkını ona vermesini istemektir.

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
dr.can@zaman.com.tr

Her iki cihanda da saadetler dilerim...

Mustafa Sarıtaş
Benim sorunumu daha önce hiçbir yerde okumadım. Sizin mukni cevaplarınızda hiç şahit olmadım. 5 sene önce bir hanımefendiyi sevdim. Muhabbetli günler yaşadık. Ve bir dörtlük eklendi,

SAADETİM, aşkım sevdalım benim
SAADETİM, gözyaşım hüznüm benim
SAADETİM, sonsuzum, cennetim benim
SAADETİM, sevdiğim benim.

Ancak tüm bu muhabbet eski Türk filmi finali gibi olmadı. 26 yaşındayım ve şimdi de, dünya iyisi, masum, tertemiz bir "muhtereme" ile tanıştım ve bu geçmişimi biliyor. Kendime 1000 kere sorduğum ve size de soruyor olduğum soru şu: Allah'ın her günü aklıma giren eski mübareği unut(a)mamışken, şimdiki muhtereme ondan arta kalan sevgi kırıntısıyla mı yetinmek zorunda, hem de en iyisine layıkken? Bu konuyu çözdünüz, çözdünüz. Yoksa ben çözülücem!..

Dr. Can
Sevgili Mustafa,
A) İnsan aklı önce YILDIZ'lara TANRI nazarıyla baktı. Sonra AYI gördü. (Dr. Can cinsinden olanı değil. Kamer'i gördü yani). "Hah!" dedi. "İşte Tanrı bu olsa gerek!" Sonra sabah oldu. Güneş doğdu. Kıblesini ona çevirdi. Akşam olup da güneş batınca,

- "Zevale giden bir varlık YÂR ve YARATICI olamaz. O ölmemeli, doğmamalı, bakî kalmalı." dedi...

B) Bir kızı seversin. Âşık olursun. Şiirler yazar şair olursun. Adını YILDIZ, ZÜHRE koyarsın. Tam BULDUM dersin, aşk biter. Adı olur: KAYIP YILDIZ. Onu KALBİNE GÖMERSİN. Sonraki kızın adı KAMER ya da HİLÂL'dir. Her şey 14'ünde çok iyidir. 28, 29'una gelince olay biter. Ertesi sabah, GÜNEŞ hanım doğar ufuklarına. Parlayan ışığı ile, AY yüzlü eskinin aydınlığını siler zihninde ve ayaküstü kıldığın cenaze namazı ile kuşluk vakti gömersin kalbine onu da. Bir müddet sonra DENİZ'e girersin ve GÜNEŞ'in yaktığı yerler COSS diye söner. Buyrun cenaze namazına.

- "Hatun kişi niyetine"...

Deniz yeterli gel-

mez, DERYA ile tanışırsın. Kulaçlarını; kâh yıldızlı gecelerde, kâh kamerin hilâl olduğu zamanlarda, kâh güneş altında, kâh denizin tuzu henüz damağındayken OKYANUSLARDA atmaya hatta yeni ufuklara yelken açmaya başlarsın.

* * *

C) Hiçbirini unutamazsın. Tıpkı sünnet olduğun ya da ilkokula gittiğin günü unutamadığın gibi. Unutmaya da çalışmamalısın. O zaman hem unutamazsın hem de kalbinde şişer, aritmi, extrasistol yapar. "YA NE YAPMALIYIM?" dersen, "KALBİNE GÖM, dersini al, yenisiyle de kıyaslama yeter." derim.

* * *

D) Âşık olduğunda (gerçek) ALLAH'ı kalbine davet edersin. Kime âşık olursan ol, onunla birlikte Allah'a âşık olursun. Sevgilinin yüzünde Allah'ın yüzünü görürsün. Davet ettiğin Allah kalbinde ise, âşık olduğun hatun seni ona yaklaştırıyorsa; bu GERÇEK BİR AŞK demektir. Ona devam et. Zaten o aşk SONSUZLUKTA DA SÜRER GİDER. Baki kalır.

* * *

E) Allah insanın KALP EVİ'ne sığdığına göre, oraya; gömdüğün eski aşkının mezarını, ondan önceki sevdiğinin kemiklerini, yıldızları, ayı, güneşi hatta tüm kâinatı sığdırabilirsin demektir. Orası, yani kalbin sevdiklerinin KARACASAADET mezarlığı da olsa sadece bir köşesine hatta bir hücresine sığabilir. Ara sıra bir fatiha oku, geç git.

* * *

F) Esas korkacağın şey, oraya eski sevgilinin hatıratını değil, PUT'ları sokman olmalıdır. PUT'laştırılmış sevgili, kadın, mal, makam, şöhret, para, mansıp vb. tüm putlar buna dahildir. Zira put giren eve (kalp evi) Allah girmez. Oradaysa bile "çıkar ve çeker gider."

G) İşte sevgili Mustafam...

Ne zaman ki, "muhtereme" dediğin yeni aşkında gerçek aşkı elde ettin; diğerleri söner gider. Sadece hatırlarsın. Sıcak bir yaz günü öğlen vakti güneşlenirken, dün geceki yıldızları "hafıza" olarak hatırlamanın, vücudunun bronzlaşması adına ne yararı ne de zararı vardır.

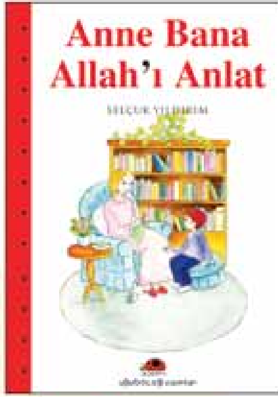
Bu konuda 3 yazı yazdım. Biri henüz beklemede, ikisi ise çıktı. Ama galiba sen o zamanlar YILDIZLARIN ALTINDA mutsuz biten Türk filmini seyredip SAADET hanıma şiirler yazıyordun olsa gerek, okumamışsın. Saadet kiminin adıdır, kiminin de bahtı. Her iki cihanda da SAADETLER dilerim Mustafam.

Dr. Can'ımızın vefatından önce kaleme aldığı yazılardan...

RAMAZAN KUMANYASI!

"Ruhunuzu ve kalbinizi besleyecek kitaplar"

~~6.00~~YTL 4.20YTL

(kuşe kâğıt ve renkli resimli)

~~7.50~~YTL 5.25YTL

(kuşe kâğıt ve renkli resimli)

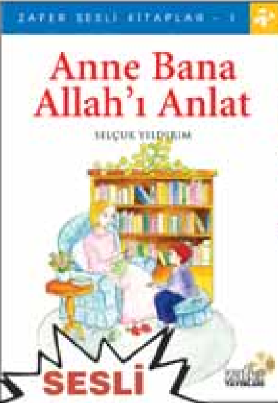
20 KİTAP

Prof. Dr. M. Yaşar Kandemir'in kaleminden

PEYGAMBERLERİ TANIYALIM SETİ

(her biri 16 sayfa kuşe kâğıt ve renkli resimli)

~~50~~YTL 35YTL

SESLİ KİTAP

ZAFER SESLİ KİTAPLAR-1

ANNE BANA ALLAH'I ANLAT

5.90YTL

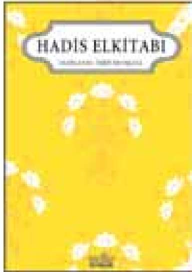

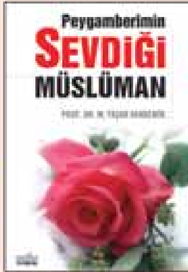
PEYGAMBERİMİZİN HAYATINDAN SEÇİLMİŞ ÖYKÜLER

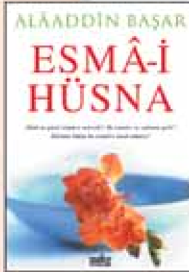
Her bir kitap:

~~6.50~~YTL

4.55YTL

HADİS EL KİTABI: ~~10.00~~YTL 7.00YTL

PEYGAMBERİMİN SEVDİĞİ MÜSLÜMAN: ~~15.00~~YTL 10.50YTL

ESMA-İ HÜSNA: ~~9.00~~YTL 6.30YTL

zafer YAYINLARI

www.zaferdergisi.com

0 212 512 80 80

ŞUBELERİNDE ve SEÇKİN KİTAPÇILARDA